
ÖRÖMMONDÓ

A ZUGLÓI REFORMÁTUS GYÜLEKEZET LAPJA

2010. 3. szám

Velünk az Isten

Karácsonyra készülve bizonyára sokan újraolvassák Máté vagy Lukács evangéliumának kezdetét, amelyekben Jézus Krisztus születéséről esik szó. Ezekben a bevezető történetekben alkalmanként élénk kerülnek angyalok is, akik akár név nélkül is Isten hírnökei, és az Ő akaratának szónokai.

Az angyalok számos alkalommal feltűnnek a Bibliában, ők adnak hírt Jézus születéséről Máriának (Mt. 1), majd később a pásztoroknak, de már az Ószövetségben is olvashatunk róluk. A Bibliában összesen 29 alkalommal 45 ember találkozhatott velük.

Istennek van egy terve, amit véghez akar vinni és véghezvitt, és ennek engedelmes szolgálói az angyalok. Amikor Mária angyallal beszél, az angyal üzenete pontos meghatározása annak, hogy kicsoda Jézus Krisztus, ki lesz, aki megszületik Betlehemben. „Nagy lesz ő, és a Magasságos Fiának mondják majd” (Lk. 1:32). Miben állt az Ő nagysága? Abban, hogy a magasságos Isten Fia kicsúfolható, megverhető és megölhető emberré vált! De folytatódik is az üzenet: „...és uralkodásának nem lesz vége” (Lk. 1:33). Könnyű ezt

elfelejteni, a bajokra tekinteni és azt hinni, hogy ilyen rossz világ még sosem volt, mint amilyen nekünk jutott. De Jézus uralma igaz, létező uralom! Nincs benne szünet, nincsenek kihagyások, és akkor is Úr, amikor ez a világon nem látszik.

Mária egyedül áll szemben az angyallal, választ és dönt. Nagyon bátran, nagyon merészen, hiszen jól tudjuk, hogy József titkon el akarta őt bocsátani. Mária mégis igent mond az Isten és az angyal szavára. Angyalokat, azaz követeket nekünk is küld az Isten, esetleg olyan emberek képében,

akik Jézus felé irányítják tekintetünket. Nem véletlen, hogy Isten egy kisgyermeket jelentett be az angyallal. Jöhetett volna Jézus felnőttként is erre a földre, de egy kisgyermek mosolyt képes varázsolni sokak arcára, és több nyitottságot ébreszt az emberek szívében.

Jézus születése után a pásztorok is találkoznak angyalokkal (Lk. 2). A pásztorok mindenféle kétkedés nélkül mondják: „Menjünk el Betlehembe, és lássuk, amit az Isten megjelentetett nekünk!” De nemcsak a pásztoroknak kell Betlehembe menniük, az angyaloknak is el kellett menniük oda. És ez is egy nagy csoda, hogy a mennyei seregek sokasága eljön eddig a kisvárosig, alászáll, és a földön dicsőíti és magasztalja az Isten. Egy-egy angyal ma is jár közöttünk.

Kívánom a gyülekezet tagjainak, hogy hasonló gyermeki hittel tudják az idej karácsony csodáját átélni, és ki-ki a hétköznapi életben is vegye észre Isten angyalait a világban!

*ifj. Kovács Mihály
presbiter, kántor*

Az útkészítő Isten szeretete

„Jézus így válaszolt: Én vagyok az út,
...senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam.” (János ev. 14:6)

Úton járó, útkereső emberek vagyunk. Utunk születésünk előtt Édesatyánk egyik kezében kezdődött, és reménységünk szerint majd a másik áldó kezében ér véget. Az út látható szakaszát itt e földön tesszük meg: szüntelen mozgásban, örök döntéshelyzetben.

Úton járásunk milyenségét az Úr Jézussal való kapcsolatunk határozza meg. Minél szorosabban tartozunk Hozzá, annál tisztábban látjuk a célt, az élet megígért koronáját (Jel. 2: 10). Ez a reménység hatalmas erőforrás, különösen akkor, ha nem vagyunk az út napos oldalán, mert „*az út el van hagyatva, borítja sok tövis, nehéz emelni rajta még a keresztet is*” (455. dicséret). Ám sajnós, fordítva is igaz: minél inkább nő a távolság közöttem és Jézus között, az eltévedés veszélye annál nagyobb lesz. Megfáradtan, csalódottan járva, örök kísértésben gyötrődve pedig egyre nőnek az akadályok, a mélységek.

Nem kell ennek így lennie! A Karácsony áldott alkalom arra, hogy „megtalálva a Messiást”: utat talált, értelmet nyert és célba ért emberek legyünk!

A karácsonyi történetet *egy egész úthálózat* szövi át. A népszámlálás miatt Mária és József Betlehembe igyekezett. Az angyali küldésnek engedve pásztorok keltek útra. A csillagot követve pedig végül a napkeleti bölcsek is megérkeztek Betlehembe. Ezek az utak mind *Jézus jászolbölcsőjéhez vezettek*. Valamennyi mozdulást az Isteni vezetés jellemezte. Ám sajnós, az evangéliumok *tévutakról* is tudósítanak. A hatalmát féltő Heródes király, és a próféciákat ismerő vallási vezetők Jézus ellenes útja már ekkor elkezdődött.

Pedig Mennyei Édesatyánk mindnyájuknak adott útleírást. Mindenkinek kapott jelet, „útjelző táblát”. Máriát angyali jövendöléssel készítette föl, Józsefet álomban erősítette meg. A pásztorokat angyali híradással, a bölcseket csillaggal-, és ószövetségi próféciákkal ajándékozta meg. Még Heródes és a papok is kaptak figyelmeztetést: számukra a bölcsek érkezése volt a jel. Az ősi ígéretek üzenete is világos figyelmeztetés volt. Mégis vakok maradtak, és az öröm helyett a gyűlöletnek engedtek teret.

A karácsonyi csend lehetőség arra, hogy megvizsgáljuk: **hol tartunk?** Ma is ugyanaz a *két út* adatik, amiről a karácsonyi leírás tudósít: a Jézus felé, vagy a Jézus ellen vezető út. Arany középút nem létezik!

Kedves Olvasó! Mondd, hol talál meg téged ez a figyelmeztetés? Jézus vár téged! Közeledőben vagy távolodóban vagy? A válasz az erőd-, a hited-, az imaéleted milyenségéből azonnal kiderül. Tudnod kell, hogy Mennyei Édesatyánk téged is áldott jellel, útjelző táblával ajándékoz meg! *Kegyelmes jel* az ünnep lehetőség: hogy megállhatsz és újra megértheted, hogy a karácsony csodája Neked adatik. *A bűnbocsánat jele* az úrvacsorai közösség, ahol beszélhetsz a vargabetűidről, és Vele új utat kezdhetsz. *Közösségbe hívó jel* a gyülekezet imádsága, ami érted is hangzik.

A legfontosabb, irányt és célt adó jel pedig a karácsonyi történet legfontosabb útja! Nem csupán nekünk van utunk! Nemcsak az egykor éltek tartottak Jézus felé, vagy éppen ellene. A **Karácsonyi örömhír** mindenk felett **az útkészítő Isten szeretetéről beszél!** Arról a csodáról, amit az ember a bűneset óta várt. Az ég és föld között helyreállított kapcsolatról, ami az Édenkertben még háborítatlan volt. Milyen sokáig volt járhatatlan ez az út! Jézus érkezése óta azonban már nincs szükség prófétákra, bizonytalan sorsvetésre, ha Isten akaratát akarjuk elkérni! Mert Jézus születésével minden akadály elhárult! Ezért mondja később magáról: „**Én vagyok az út, senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam.**”

Legyen mindnyájunké ez az örömhír! Mennyei Édesatyánk Egyszülött Fiában elindult felénk. Jézus nem maradt a jászolbölcsőben. Betlehemben kezdődő útjának végső célja a golgotai kereszt volt. Hiszen „**Ő azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elvesztettet!**”

Az üdvösség útján haladók örömét sokszorozza, a megrekedtek reménységét újítsa meg, az eltévedteknek mutasson helyes irányt az angyali híradás: *Megtartó született ma nektek!* Van utunk, van igazságunk és van életünk, mert van Krisztusunk! Ő minden erejével segít nekünk hazatalálni!

„*Testvérek, menjünk bátran, Hamar leszáll az éj,
E földi pusztaságban Megállni nagy veszély.
Hát merítsünk erőt A menny felé sietni
Nem állva megpihenni A boldog cél előtt.*”

Ámen.

Szőke Noémi és Szőke János
lelkipásztorok

Karácsony a nagyvilágban

Az év vége és ezzel együtt az újév kezdete már ősidők óta minden nép számára búcsúzással és ünnepléssel telik. A régi időkben az újév kezdete nem január 1., hanem december 25. volt. A kereszténység kialakulásakor december 25-ét a Legyőzhetetlen Nap születése napjának tekintették. A kereszténység más szokásokból is sokat átvett, így a sok ezer éves, téli napfordulóra eső ünnepet is bevonta a keresztény vallás ünnepekörébe, Jézus születését téve erre a napra.

Az európai országokban mindenütt állítanak – német hagyományok szerint elterjedt szokásként – karácsonyfát. A gyerekek természetesen az ajándékok miatt is várják a karácsonyt, amelyeket a **magyar** családokban általában a Jézuska vagy a Téliapó hoz. Jellegzetes magyar karácsonyi ételek a halból készült finomságok, a töltött káposzta, valamint a diós és a mákos bejgli. Karácsonyfáik jellegzetes ékessége a szaloncukor. A velünk szomszédos **Ausztriában** Christkind, vagyis karácsony szülötte az ajándékozó. **Németországban** Weihnachtsmann, vagyis Téliapó felelős az ajándékokért. **Angliában** a Father Christmas-re, azaz Karácsony Apóra várnak a gyerekek. A mi szokásainktól eltérően ők 25-én reggel kapják meg a csomagokat a kéményen keresztül érkező és a kandallóból előbújó Téliapótól, egy hosszú, vastag zokniba rejtve. A fenyőfaállítás tradícióját ők is a németektől vették át, de a Londonban felállított legnagyobb karácsonyfa Norvégiából érkezik annak tiszteletére, hogy az angolok a norvégoknak a II. világháborúban segítséget nyújtottak. Jellegzetes karácsonyi ételük a karácsonyi puding és a gesztenyés pulyka. **Írországban** december 13-án, Little Christmas (Kiskarácsony) napján gyertyát állítanak az ablakokba, feldíszítik a karácsonyfát, whiskyt készítenek a Téliapónak, répát a rénszarvasoknak, és elmennek az éjféli misére.

Svédországban Jultomten, egy manó hozza az ajándékokat. Szinte minden karácsonyfa alá odakerül a szalmából készült kecskebak, amelynek svéd neve csörgést jelent. Ez arra utal, hogy akinek ajándékot vittek, becsöngettek és elfutottak. A **norvég** családok már december elején készülődnek a karácsonyfa feldíszítésére, s meggyújtják az első adventi gyertyát. December 24-én ellátogatnak a temetőbe és minden sírra égő gyertyát helyeznek. Este a családok körbetáncolják a karácsonyfát és énekelnek.

Dániában a mennyezetre akasztják az

adventi koszorút. A karácsonyfát dán zászlókból álló füzérral és piros-fehér szívekkel ékesítik. Az ünnepi vacsora fő jellegzetessége a desszert. A tejberizsbe mandulaszemet rejtenek, és aki megtalálja, az egy szerencsemalacot kap ajándékba.

Lengyelországban nagy katolikus hagyományokkal bír. Az ünnepi vacsora itt imával kezdődik, majd közösen elfogyasztják az ún. Oplatceck-et, vagyis egy szent családdal díszített ostyát. Emlékezve a kis Jézus születésére, a teríték közé szalmát is raknak, és mindig fenntartanak egy helyet a nem várt vendégek számára.

Talán a **lett** gyerekek a legszerencsésebbek a világon: onnantól kezdve, hogy december 6-án a Mikulás „beteszi a lábát” a házba, „ki sem lép” onnan két héten át, és ez idő alatt minden este ajándékokkal kedveskedik a gyerekeknek. Szenteste viszont nincs nagy lakoma: csupán borsó, rétes, káposzta és kolbász kerül az asztalra.

Oroszországban csak január 6-án, vízkeresztkor díszítik fel a jolkát, az orosz fenyőfát. Az előétel a blini (lazaccal, kaviárral töltött palacsinta), vagy a grúz eredetű, virág formájú töltött káposzta. Igen ismert levesük a gazdag és sűrű szoljanka vagy a csípős csesi, ami mellé pirozskit, káposztával, darált hússal töltött fánkot esznek. Főételként a férfiak által készített, perzsa eredetű piláf áll, amely nem más, mint birkahúsos vagy zöldséges sáfrányos rizs. A vacsorát sajttorta, kuglóf vagy egy szelet oroszkrém-torta zárja.

Svájc legnagyobb városában, Zürichben, karácsonykor mesevilágos fokozza az ünnepi hangulatot, amely körbeviszi a karácsonyi dalokat éneklő gyerekeket a városban.

Ukrajnában Jégapó (Gyid Moroz) három rénszarvasa húzza a szánt, amire az ajándékok kerülnek. Vele van Hópehely lány (Sznigurocska) is, aki ezüstkék szőrmedíszítésű ruhát és korona formájú hópelyhet visel.

Olaszországban Babbo Natale (Téliapó) és a kis Jézus viszi az ajándékokat. Jellegzetes olasz karácsonyi étel a ravioli diós vajjal leöntve, vagy a gorgonzola töltött gombával. A főétel sült házinyúl pármái sonkával, a vacsora végén pedig a tiramisut, a jellegzetes olasz desszertet tálalják.

Portugáliában a családok karácsonykor a tűzhely mellé rakják cipőiket. Szenteste húzák elő és bontják ki a lábbelibe csempészett ajándékokat, amelyeket O Pai Natal (Téliapó) hoz. Ezután fogyasztják el a sózott, szárított tőkehalból és burgonyából készült vacsorát.

Franciaországban már december elején fénybe borulnak az utcák. Karácsonyeste az éjféli mise után következik az ünnepi vacsora, amelyen libamáj, szarvasgomba, vadak, halak, gesztenyés liba vagy pulyka, deszsertként pedig puding vagy francia fatörzs kerül feltálalásra. Franciaország déli részén némileg eltérnek a karácsonyi szokások: az éjféli mise után a halászkok hallal teli kosarat helyeznek az oltár elé a kis Jézus iránti tiszteletük és szeretetük jeléül. Az ünnepi vacsora halételeket esznek és forralt bort isznak.

Spanyolországban a gyerekek a Három Királyoktól várják az ajándékot vízkeresztkor. Különösen Balthasar, vagyis Boldizsár örvend nagy népszerűségnek. Különleges spanyol karácsonyi étel a manduleleves és a kemencében sült dévérkeszeg.

Európán kívül is ünneplik a karácsonyt. Mexikóban ilyenkor 25-30 fokos meleg van és igen ritka a fehér karácsony. Mivel a mexikóiak igen buzgó katolikusok, karácsonykor eljátsszák Mária és József történetét. A szobraikat viszik házról-házra, és december 24-én elhelyezik a kis Jézus szobra mellé a templomban.

Új-Zélandon a karácsony nyárra esik, így az ünnepet a tengerparton töltik, hideg sonkát esznek, amit a felnőttek sörrel, a gyerekek üdítővel öblítenek le. **Ausztráliában**, ezen a távoli földrészen is megünnepli a karácsonyt a keresztény hagyománnyal rendelkező lakosság. Ők is állítanak fenyőfát, igaz ez többnyire műfenyő. Náluk is van esténként szentmise és ajándékozás. Az ünnepi ebédet vagy vacsorát a szabadban töltik. Itt a Mikulás kengurun érkezik. **Indiában** is ünnepelnek karácsonyt, annak ellenére, hogy a lakosságnak csak 3%-a keresztény.

Az **Amerikai Egyesült Államokban** a karácsony fényét kicsit elhomályosítja a november végi Hálaadás ünnepe. Így aztán a gyerekek alig egy hónap leforgása alatt két családi ünnepen is kapnak ajándékot! Leginkább azonban talán a nagy játékgyártók és forgalmazók járnak jól, akik szinte minden új termékük világpremierjét az amerikai ajándékozási szezonhoz igazítják. Az itteni gyerekek meséiben Santa Claus, azaz a Mikulás rénszarvas szánon érkezik, a kéményen keresztül lopózik be, és rejti a fenyőfa alá az ajándékokat.

*A milotai Karácsonyi Üzenetből
lejegyezte Dezső Attiláné nyomán:
Berényi Györgyné*

Az advent jelentése

Az advent szóról sokaknak a várakozás jut az eszükbe: a karácsonyt megelőző felkészülést, az ünnepre történő várakozást jelenti számukra. Nekünk, keresztyéneknek azonban tudnunk kell, hogy a szó ennél jóval gazdagabb jelentéssel bír!

Az advent kifejezés az „adventus Domini” szókapcsolatból ered, ami az Úr eljövételét jelenti, mégpedig legalább háromféle értelemben: Jézus születését az evangéliumi beszámolók szerint, a második eljövételét az utolsó ítélet napján, valamint Jézus befogadását a szívünkbe. Vegyük sorra mindhárom adventet!

A karácsonnyal kapcsolatos ünnepek leginkább Jézus megszületésére koncentrálnak. Megszámolni sem lehet azoknak a művészeti alkotásoknak a számát, amelyek ebben a témában születtek. A legtöbb festmény idealizáltan ábrázolja az Úr megérkezését, hasonlóképpen az énekek és a versek is. A Biblia azonban árnyaltabb képet ad Jézus születésének körülményeiről.

Hiszen amellet, hogy a napkeleti bölcsek és a pásztorok dicsőítették az Urat, arról is olvasunk, hogy az áldott állapotú Máriának nem voltak hajlandók az emberek szálást adni, aki így kénytelen volt állatok között, istállóban megszülni a gyermekét és bölcső híján abba a jászolba fektetni, amelyből egyébként az állatok szoktak enni (Lk. 2:7). Mindez azonban nem volt elég! A családnak Egyiptomba kellett menekülnie Heródes elől, aki megparancsolta, hogy minden kétesztendő és ennél fiatal-

abb gyermeket öljenek meg Betlehemben és környékén (Mt. 2:13-18). Így vált valósággá János apostol kijelentése: „A világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be” (Jn. 1:5).

Egészen másképpen fog megtörténni az Úr Jézus második eljövetele. Miután földi életében minden megaláztatást, fájdalmat és kínt elszenvedett, ezúttal nagy hatalommal és dicsőséggel jön el az ég felhőin (Mt. 24:30). Nevére minden térd meghajol (Fil. 2:10). Eljön ítélni élőket és holtakat, ahogyan az Apostoli Hitvallásban is mondjuk. A kérdés csupán az, hogy Urunk második eljövetelét hogyan várjuk? Vannak, akik az eljövetelének időpontjával kapcsolatos jóslatokat tanulmányozzák, noha Jézus világosan megmondta: „Azt a napot viszont, vagy azt az órát senki nem tudja: sem az ég angyalai, sem a Fiú, hanem csak az Atya egyedül” (Mt. 24:36). Néhányan bár hisznek benne, de nem készülnek rá. Ők

könnyen úgy járhatnak, mint az öt szűz a tízből, aki nem vette meg időben az olajat a lámpához (Mt. 25:1-13). Aki azonban hittel készül az Úr Jézus eljövételére, pontosan tudja, mit várhat: új eget és új földet, amelyben igazság lakik (2Pt. 3:13). A második eljövétel eltöröl minden könnyet és fájdalmat, és a halál nem lesz többé (Jel. 21:4). Érdemes ebben a várakozásban élni!

Az Úr eljövételéig tehát egyáltalán nem mindegy, hogyan élünk. Jézustól kapott két ígéretet érdemes megemlíteni ezzel kapcsolatban. Az egyik így hangzik: „Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék” (Jn. 7:37)! Mire is szomjazik a mai kor embere? Leginkább vigasztalásra és öröme. Jézusnál mindkettőt megtalálhatja, de ennél a mi Urunk sokkal többet ígér: „Aki abból a vízből iszik, amelyet én adok neki, soha többé meg nem szomjazik, mert örök életre buzó víz forrásává lesz benne” (Jn. 4:14). S ha a megtérő ember forrássá válik, a Szentlélek által másoknak is olthatja a szomját.

Nincs nagyobb ajándék az örök életnél. A mi Jézusunk az életét adta azért, hogy mi ezt megkaphassuk. Földi élete végén új parancsolatot adott nekünk: „Szeressétek egymást: ahogyan én szeretlek titeket, ti is úgy szeressétek egymást” (Jn. 13:34)!

Szívből kívánom testvéreimnek, hogy a tárgyi ajándékokon kívül Jézus bennünk munkálkodó szeretete is kerüljön a karácsonyfa alá!

*dr. Nagy Gábor István
presbíter*

„Nagy lesz ő”

karácsonyi gondolatok a Lukács evangéliuma 1:32a alapján

Kisgyermek koromban gyakran hallhattam a felnőttektől, amikor valami szépet akartak mondani nekem: nőj nagyra! Divatos mondás volt ez az 1930-as évek közepén, amely jókívánságot, – ma már világosan látom: meglehetősen „mérészkelten teljesíttem”! De azt is megtapasztaltam, hogy az emberi nagyságot nemcsak centiméterekkel, kilogrammokkal mérik. S amióta a nagyság sok embernél a hatalommal, pénzzel, fegyverekkel, nem ritkán erőszakkal egyenlő, azóta burkoltan vagy nyíltan arra törekszik sok ember, hogy nagy legyen, sőt: minél több embernél nagyobb legyen. Ezért aztán minden tőle telhetőt, – gátlástalanul – meg is tesz.

Egyvalakiről mondja azt a Biblia nem jókívánság, hanem isteni kijelentés formájában, hogy nagy lesz: ez Jézus! Angyali szózat hangzik szűz Máriához: „...fiút szülsz, akit Jézusnak neveznek” (Lk. 1:31). Az ígéret beteljesedett:

1. *Jézus megszületett!* Minden év karácsonya ennek a nevezetes eseménynek az ünnepe. Testet öltött az ószövetségi prófécia, beteljesedtek a prófétai ígérek: „...a szűz fogan méhében és szül fiat, és nevezzi Immánuelnek” (Ézs. 7:14). Isten elküldte az Ő angyalát Názáretbe egy ismeretlen hajadonhoz, hogy felhasználja az Ő tervének eszközéül. Az Ige testté lett”, – olvassuk egy másik helyen az evangéliumban (Jn. 1:14).

2. *Növekedett!* Bármilyen nagy ajándék is a családban egy gyermek születése, ha nem tapasztaljuk nála a növekedés jeleit, elakad a fejlődésben, s az örömet hamar felváltja a kétségbeesés. A gyermek Jézus növekedett. Így vett részt e földi hozzátartozóival együtt az ünnepnapok istentiszteletein, így találtak rá amint „...tanítómesterek körében ült, hallgatta és kérdezte őket. Gyarapodott bölcsességben, testben, Isten és emberek előtt való kedvességben” (Lk. 2:41-52).

3. *Megtalálta a helyét és elvégezte küldetését!* Megmutatkozott ez abban, hogy átértékelte az emberi életet. Az általános (és ma is érzékelhető) közgondolkodás fölé helyezte a lelki értékeket. Rámutatott arra, hogy több az élet, mint az eledel és az öltözet (Lk. 12:23). A hegyi beszédben örök igazságokat jelentett ki. Isten szeretetét hirdette és az emberszeretet új parancsát adta (Jn. 13:34). Békességet hozott, kiemelve az ember életéből a félelmet azáltal, hogy legyőzte a bűnt és a halált.

Vállalta a kereszthalált! Ezzel Jézus megváltói munkáját végezte el. Szolgálat volt ez, hogy a bűnre hajlamos, kárhözatra méltó ember(iséget) visszavezesse Istenhez és helyettünk, érettünk elszenvedett kereszthalálával bűnbocsánatot szerezzen számunkra (Jn. 14:6)! Emberré lett, megalázta magát és büntelen életén keresztül kibontakozhatott Isten akarata, amely a kereszttel győzelméhez vezetett.

Pedig sok minden akadályozni akarta Őt ezen az úton. Születésekor „...nem volt számára hely” (Lk. 2:7), majd nem sokkal ezután az Úr angyalának parancsára, menekíteni kellett Egyiptomba (Mt. 2:13). A farizeu-

sok állandó áskálódása, sokszor még saját tanítványainak értetlensége is súlyos teherként nehezedett rá. De győzött az élet a halál felett, az ártatlan vér az emberi gonoszság felett! Azóta az emberiség 2000 éves története beszél Jézus nagyságáról. Az irodalom, a zene, a képzőművészet számtalan alkotáson keresztül hat és teljesíti be az angyali szózatot: NAGY LESZ Ő!

Jézus nagysága azonban nemcsak isteni erejében, küldetésében, és az emberi kultúrára gyakorolt hatásában mérhető. Ő nagy akar lenni az egyes ember életében is. Át akar formálni bennünket, hogy megmutatkozzék bennünk és rajtunk keresztül az Ő jelenléte. Ez az Ő követésében válik valósággá. Ha egy gonosz szóra nem egy még gonoszabb szóval válaszolunk, ha a bennünket ért bántást nem „adjuk vissza”, ha gondolunk a szenvedőkre, nélkülözőkre, magányosokra (nemcsak karácsonykor), segítjük – ha kell adományainkkal – a rászorulókat, Jézus igazi nagysága bontakozik ki saját szavainkon, cselekedeteinken keresztül.

Karácsonyra készülve tele vagyunk tervekkel, a vásárlások izgalmaival, az ajándékvárás örömeivel. Sok családban a „Jézuska” jelenti a karácsonyt. Jó lenne, ha felfigyelnénk az Ő nagyságára, és életünk alapigazságává válna Keresztelő János hitvallása: „néki növekednie kell, nekem pedig alábbszállanom” (Jn. 3:30)!

Kovács Mihály
nyugalmasított esperes

Elmélkedés a megnyílt ég alatt

December 24-én este kigyúl az esthajnalcsillag. Ünnepe van. Minden évben ismétlődő. Annyian és annyiszor elmélkedtek már róla, az eseményekről. És Róla, a megszületetről. Mit lehet még mondani? Sokat. A lényegét. Ha kell: újra. Ha kell: másként.

Ha az ember leegyszerűsíti magának a természetfölötti Hatalommal való kapcsolatát, akkor úgy vélheti: minden áldó imádság elsuttogásakor megnyílik az ég..., és ugyanígy: minden átkozó káromkodás kikiáltásakor megnyílik a föld...

Nyíljon meg most a szívem, hogy lássam Őt!

„Nyílj meg szívem, lásd meg jobban, Ki fekszik itt e jászolban?

*Ez a gyermek bizonyára
Az Úr Jézus, Isten Fia.”*

(RÉ. 316:7)

Ki kit látott a megszületettben? Egy újabb gyermeket? Vagy éppen élete trónusára törő újabb veszedelmet? Egy nehezen érthető és követhető Mestert? Nehéz felsorolni a csalódott hiedelműek táborát. De miért nem látták meg benne a megígért és várt Gyermeket? Akit zavaros hiedelmek helyett élő hittel lehetne dicsérni és kérni, Hozzá (meg)térni és Őt követni!

*„Jöjjetek Krisztust dicsérni,
Bízó szívvel hozzá térni,
Énekekkel zengve kérni,
Krisztus népe, jöjjetek!”*

(RÉ. 328:1)

Ugye, azért már gyermekként is felismerték néhányan a későbbi Urat? A szent szüle-pár, akik a halott Igéket megtartva és szívükben

forgatva gondozták őt. A pásztorok, akik legalább az angyali szózatot elhirdették róla. A templomi emberek: Simeon és Anna, akik látták a gyermeket és békével elbocsáttatták. És még néhányan.

Ugye, nem a Kísértő az első, aki felismerte őt? „Ha Isten Fia vagy, akkor tedd azt, amit mondok!” Kísértő és kísértés elutasítást kap a feltételes módra és a kért cselekedetre. Nem kérdéses: Ő az Úr és más feladata van, mint tetszeni az önmagukban tetszelgőknek.

*„Bűn, pokol már búban éljen,
Ördögöt hadd ölje szégyen,
Üdvösségünk szent ölében Már
levetjük mind a bűt.”*

(RÉ. 328:2)

Amikor a tanítványok közül némelyek elhagyták, amikor az emberek okvetetlenkedő vélekedése miatt a lelkét roskadozva vitte, csöndesen és váratlanul megszólalt az Isten egy tanítványon keresztül. Cézárea Filipinél megkérdezte a tanítványait: „Kinek mondanak engem az emberek?” A válasz elismerő volt: „prófétának!” Azaz Isten szószólójának, vigasztaló és építő üzenethordozójának. De Jézus tovább kérdezett: „Hát ti kinek mondotok engem?” És erre válaszolta Péter apostol: „Te vagy a Krisztus”. Héberül: a Messiás. Magyarul: a Megváltó-kiSzabadító. A megígért-várt-megjelent Üdvözítő. Akinél az örökélet beszéde van.

Péter már átélte a rémületet, amikor vízen járás helyett merülni kezdett. Őt már megtartotta akkor a Mester. A nagy felismerést mégis az Úr kegyelme adta, a kételkedő hitceske helyébe.

*„Küldte Őt az ÚR kegyelme
öröklétre, győzelemre,
Hogy szívünket felemelje
Boldogságos ég felé.”*

(RÉ. 328:3)

Kit láttak a kereszten? Irgalomra szoruló szájalmas embert? De mit is kérdezek! Hát kiknek a véleményére vagyok kíváncsi, csak nem a gúnyolódó tömegére? Az ítéletet végrehajtó és gondtalanul kockázó katonákéra? A gonosztevő latrokéra? Álljunk csak meg! Igen. Az a párbeszéd érdekes.

Az egyik Krisztusnak nevezi Jézust, de olyan módon, ahogyan a Kísértő tette. Az ördög becsapta a szívét. A másik véleménye azonban az, hogy Jézus „semmi méltatlan dolgot nem cselekedett”. Ha a rablónak igaza van, akkor kiért szenved jogtalanul a felismert és elismert áldozati bárány? Talán éppen azokért, akik a szenvedés közben ismerik fel őt? Jézus irgalmas válasza: „Velem leszel!”

*„Irgalommal szánva minket,
Nagy jósága ránk tekintett,
S ördög csalta bús szívünket
Mennymagasból látni jött.”*

(RÉ. 328:4)

Elkészt-e hitvallásával a – lelkét kilehelő ítéletest – őrző százados ezekkel a szavakkal: „Bizony, Isten Fia volt ez!”? Nem, mert a megholtban felismerte az élő! Elkéstek-e a felnyílt sírt találó asszonyok Jézus testének illatszerekkel való megkenésével? Nem, mert a holtak között az élővel találkoztak! Elkészt-e Tamás apostol a feltámadott Jézusnak mondott szavaival: „Én Uram,

és én Istenem!” Nem, mert a halálos magányt elhagyva a gyülekezeti közösségben találkozott élő hitének forrásával!

Úgyhogy ez lett az az időpont, amikor végre úgy találkoztak vele, hogy hátralevő életük sorsfordító órájává ez lett.

*„Áldott óra, boldog óra,
Nagy hitünknek meghozója,
Ajkunk zengő hálaszóra
Nyílik, édes Jézusunk.”
(RÉ. 328:5)*

Mit ünnepelnek ma az emberek? Téliapót, Mikulást és a többieket? Szeretet- és család-ünnepet? Alighanem inkább ajándékozás-ünnepet. Leginkább önmagukat! Biztosan van mit pótolni üres életükben.

Kit hirdet a templomi, ünnepi igehirdetés? Halljuk-e Jézus szavát saját küldetéséről: „Ha valaki hallja az én beszédeimet és nem hisz, én nem kárhoztatom azt: mert nem azért jöttem, hogy kárhoztassam a világot, hanem hogy megtartsam” (Jn. 12:47).

Megtartó született akkor és születik bennünk most. Nem veszünk részt az ítékezésben. Sem a Téliapót ünneplők elítélésében, sem a templomosok elítélésében. Ez az embervilág megmentésre szorul. Hogy életünk legyen. Itt és odaát. Bekerülhetek a Megmentőt méltató kórusba? Itt és odaát?

*Jászol-ölben drága Gyermek,
Ég felé vigyen kegyelmed,
Hol dicsérve énekelnek
Édes hangú angyalok.”
(RÉ. 328:6)*

Csillaggyűléskor gyertyát gyújtunk, kezünket imára kulcsoljuk a karácsonyfa körül, – és ismét kigyúl szívünkben a szeretet. 2010 karácsonyán is.

Szenes Tamás

Egy nagymama gondolatai a gyermekek hitben való neveléséről

Mi a keresztyén nevelés célja? Az, ami általában a hívő ember célja: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és minden erődből. És szeresd felebarátodat, mint magadat” (Mt. 22: 37k).

Gyermekeinknek a Szentlélek által megújított szívre van szükségük. Az a feladatunk, hogy a bibliai történetek segítségével megismertessük őket Jézus Krisztussal. A tanítást pedig az életünk hitelesíti. Ha egy gyermek átéli azt, hogy a szülei imádságban Isten elé viszik a gondjaikat, akkor könnyebben megérti, hogy van felette Valaki, aki nagyobb mindenkinél, ugyanakkor szerető és gondoskodó Atya. Hadd idézzek az Ethos folyóiratból (lelkipásztoraink is szeretettel ajánlják): „Ha egy maku-látlanul tiszta és rendes házban élek, szeretet pedig nincs bennem, házvezetőnő vagyok, nem édesanya. Ha van időm mosni, takarítani és díszíteni, szeretet pedig nincs bennem, akkor gyermekeim megtanulhatják ugyan a tisztaságot és rendet, de azt nem, hogy mi az Isteni tisztaság. A szeretet szembe átsiklik a kosz felett, miközben a gyermek mosolyát keresi. A szeretet először letörli a könnyeket, mielőtt feltörölné a kiöntött tejet. A szeretet egész egyszerűen rendelkezésre áll, amikor szükség van rá. Int, kiigazít és feleletet ad. A szeretet az a kulcs, ami a gyermek szívét megnyitja Isten örömeire számára. Mielőtt anya lettem, dicsekedtem tökéletes háziasszonyi képességeimmel. Most Istent dicsérem gyermekem csodájáért. Édesanyaként sok mindenre meg kell tanítanom a gyermekemet; de mindezek közül a legnagyobb és a legfontosabb a szeretet.”

A mai édesanyák nagy kihívá-

sok előtt állnak. Szeretnék minden rossztól megóvni a gyermeküket, de ez lehetetlen. Minél idősebbek a gyermekek, annál inkább kikerülnek a védőbefolyásuk alól. Közvetíthetünk ugyan nekik olyan értékeket, amelyek segítenek abban, hogy önállóan jó döntéseket hozzanak, de a barátok, az iskola, a média is nevelik őket. Bízom abban, hogy most már kialakulnak olyan változások, amelyek az emberek belső világára jó hatással lesznek. Boldog vagyok, hogy az új alkotmány végre ki fogja mondani: „Az állam védi a magzati életet a fogantatástól kezdve.” Jó esetben a gyermek nevelése már a magzati életben elkezdődik. Tudományos tény, hogy a kis magzat már a méhen belül magasan kvalifikált emberi lény, egy csoda. Milyen nagy szükség van arra, hogy a gyermekek hívő családokba érkezzenek! A szeretet cselekvés, nem érzélem. Éppen ezért a szeretet továbbörökíthető. Ez a Lélek első számú gyümölcse.

Adventben élve, fontos gondolat az, hogy: a Krisztust váró ember az örökkévalóság távlatából nézi az életet. Ez a várakozás emel az emberi kicsinyesség fölé, ez tesz szabaddá, nagyvonalúvá. Ez a váradalom ébren tartja bennünk a számadás kötelezettségét is. Ha tudom, hogy Jézus visszatér és maga elé állít, akkor nem élhetem akárhogy az életemet, s nem nevelhetem akárhogy a gyermekeimet, hiszen mindenről számot kell majd adnom Előtte.

Adjon az Úr erőt országunknak, országunk vezetőinek, gyülekezetünknek, s minden keresztyén embernek az a tudat, hogy várjuk Jézust!

*Szeretettel jegyezte le:
Dr. Kenyeres Erzsébet
szeretetszolgálati képviselő*

Karácsonyi ajándékkosár

Mit kérek Istentől karácsonyra a családom és a gyülekezetem számára?

Békességet, szeretetet, áldott együttlétet, örömet a család és a gyülekezet minden tagjának!

(zuglói ifi)

A karácsony bennem felidézi gyermekkorom boldog, szent, bizsergető érzését, amit a gyertyák fényének melegével a feldíszített karácsonyfa öröme adott.

Nagy öröm volt, amikor a testvéremmel együtt kíváncsian bontogattuk az ajándékokat! Emlékszem, hogy édesanyánkról sugárzott a karácsonyi szeretet, amikor a karácsonyfa előtt álltunk, és mindnyájan együtt énekelünk.

Szívemben gyakran elgondolkozom, hogy olyan nagyon boldog volt számomra az akkori karácsony. Hálát adok Istennek, hogy azóta is együtt ünnepeünk kedves családdal. Kicsik és nagyok együtt énekeljük: „Dicsőség mennyben az Istennek”!

(Éva)

A minap nagy örömmre leesett az első hó. Délutáni pihenésem során a gyönyörű havazás egy meghitt emlékeket idézte fel a régmúltból.

Szenteste történt, tizenöt évvel ezelőtt. Kis családdal körülálltuk az ünneplőbe öltöztetett karácsonyfát. A fával együtt lelkünkbe is ünnep költözött. A meghitt csendben megszólalt szeretett anyósom, aki akkor hetven éves volt: „Gyermekeim, úgy érzem, hogy ez lesz az utolsó karácsonyom!”

De a mi szeretett Urunk hatalma által még tíz évig önfelvidten élvezhette családjá körében a törődést, érezhette, hogy még hasznossá teheti magát.

(Icu)

Nem sokkal a háború után történt.

Szüleimen és két testvéremmel kívül egyik nagybátyám is velünk lakott. Honnan, honnan nem, szentestére egy három méteres karácsonyfa került a szobába. Jóska nagybátyám vállalta, hogy majd ő feldíszíti. Minket természetesen a másik szobába küldtek. A csengő hívására belépve, ámulva láttuk, hogy a fa összes ágán, mind a három méteren egyszerre égnek a csillagszórók. Vajon hogyan csinálta? – tűnődünk.

Azóta nagyon sok év telt el, de máig sem tudtuk megfejteni a titkot.

(Loránt)

12 éves voltam, nagyszüleim már idősek voltak, így anyával ketten karácsonyoztunk.

A játékszabályokat természetesen betartottuk, nekem át kellett mennem a másik szobába, amíg az ajándékokat

kiteszi a fa alá. Amikor bementem, egy sapka-sál szett, a ma is mellettem ülő Málna mackó, és öt könyv sorakozott. (A mackó egy év könyörgés után jött el hozzám...)

És az öt könyv! Sohasem felejttem el azt a megoldhatatlan problémát: hogyan fogom én ezt egyszerre elolvasni? De legalábbis melyikkel kezdjem? Először még a finom vacsorát is félretoltam, de minden esetre mind az öt könyvet nyitva felsorakoztattam az asztalra.

A Tizenöt éves kapitány lett a befutó.

(Júlia)

Szeretem a karácsonyt, a legjobban az advent idejét, a készülődés, a várakozás örömét, a karácsonyi zenéket, a sütemény illatát, a meleg szobát, főleg, ha még kint hóesés is szépíti a napokat! Ilyenkor felidézem a régmúlt karácsonyok emlékeit. Kedves szüleimet, nagyszüleimet, s azokat, akik már ott, a fenn lévő országban vannak.

Életem folyamán számtalan gyönyörű karácsonyban volt részem. Gyermekként a karácsonyvárás izgalma már napokkal a szenteste előtt rám ragadt. Szinte még aludni sem tudtam, annyira vártam, milyen ajándékkal örvendeztet meg édesanyám. Ő mindig tudta, minek örülnék a legjobban. Most már tudom, hogy ő maga volt az ajándék.

Aztán felnőttem, a Jó Isten adott mellém társat. Kaptam csodálatos gyermekeket, s azt a pillanatot többször is, amikor egy kicsi tipegő gyermek életében először pillantja meg a díszbe öltöztetett fenyőfát, s alatta a kedves játékokat. Ennél nincs szebb ajándék, többet ér minden pénzen megvehető dolognál!

A mai napig élesen emlékszem ezekre a pillanatokra: torokszorító, gyönyörű érzés ezt átélni! Kívánom, hogy egykor majd gyermekeim is megkaphassák ezt az ajándékot!

Ma már minden karácsonyba beragyog a régi karácsonyok fénye, és megtöltődik új csillogással. Jézus otthonra lelt szívemben, s családban a születésnapon jelen van az Ünnepe is. Kívánom mindenkinek, hogy a Gyermekkel való találkozás során találjon rá a szeretet útjára!

(Viki)

Egy gyermek – életkorából adódóan – karácsonykor nem annyira a lelkiekkal foglalkozik, inkább az ajándékok izgatják. Így voltunk ezzel mi is testvéremmel, Hajnival. Csakhogy Édesapámat az '56-os forradalom miatt ártatlanul elítélték. Nagyon szegények és szomorúak voltunk, hogy sajnos, mi nem kapunk semmit. Ám Szenteste csak ámultunk, olyan sok szép meglepetés hevert a fa alatt! A jó szándékú ismerősök és ismeretlenek elhalmoztak bennünket ajándékokkal! Nagy örömünket így nyugtázta Édesanyám: „Látjátok, gyerekek, a Jó Isten nem hagy el bennünket!”

(Ildikó)

„Dicsérjétek az Urat! Hiszen Istenünkről énekelni jó; hiszen őt dicsérni gyönyörűséges...”

„És származik egy veszőszál Isai törzsökéből, s gyökereiből egy virágszál nevededik. A kin az Úrnak lelke megnyugoszik.”

(Ézs. 11:1-2)

Visszaemlékezem gyermekkorom csodaváró karácsonyestéire. Fenyőillat, csillagszóró, gyertyaláng, és énekelt a család aprajagya. Varázslatos, csodás volt. Később, kinőve már a fenyőgallyas, szaloncukros, csodaváró korból ismertem meg az itt közölt művet. Megragadott dallamvilága és költői, biblikus szövege: kitérult az égbolt. Akkor már nekem is kitérult az Ég, és az Ige, a megváltó Krisztus bennem is megszületett. Ez a boldogító karácsonyi csoda.

Az ének szerzője, Michael Praetorius (1571-1621) német zeneszerző, a 17. század kimagasló mestere. A braunschweigi herceg udvari titkára és karnagya, magdeburgi udvari karmester volt. A protestáns egyházi zene kiemelkedő alakja. Istentiszteleti énekek, zsoltárok, többkórusos művek fűződnek nevéhez. Ismert a gyűjtői, át- és feldolgozó munkássága is. Az itt bemutatott ének Erwin Zillinger (1599, Köln) „Jesének törzsökéből” kezdetű kórusművének változata.

A szöveg fordítója Lányi Viktor (1889-1962) műfordító és zeneszerző. A budapesti tudományegyetemen irodalomtörténetet és esztétikát hallgatott, a Zeneakadémián is folytatott tanulmányokat. Munkássága változatos, elsősorban

zenekritikus daljátékok szerzője.

Valóban gyönyörűséges énekkel dicsérni az Urat és különösen szép, ha együtt, több szólamban szólalhatunk meg. Bárcsak sokan megéreznék gyülekezetünkben az együtténeklés örömét

és minél többen csatlakoznának kórusunkhoz!

Örömteli, áldott karácsonyt kívánok mindnyájunknak!

Varga Lászlóné

MEGJEGYZÉS: Isai, másként Jesse: Dávid apja. FORRÁS: Evangéliumi vegyeskarok (a Magyarországi Baptista Egyház kiadása, 1976), zenei lexikonok, Révai Új Lexikona

Szép rózsabimbó nyílt ki

Praetorius
(1571-1621)

Szép ró - zsa - bim - bó nyílt ki Haj - dan egy
Mint ő - si é - nek zen - gi: Jes - sé - nek

Haj - dan egy
Jes - sé - nek

egy zsen - ge tön Még zor - don, bús tél volt... a
nek sar - ja lön. zsen - ge tön. sar - ja lön.

szép vi - rág ki - nyí - lott, Épp, mi - kor éj - - fél volt.

A sarjat, kit minékünk Ésajás jósola,
Általad nyerte népünk, Szeplőtlen Mária.
Kitérult az égbolt...S az ige testet öltött,
épp mikor éjfél volt.

A kőtáblák árnyékában

Tizedik parancsolat

„Ne kívánd felebarátod házát! Ne kívánd felebarátod feleségét, se szolgálóját, se szolgálóját, se ökrét, se szamarát, és semmit, ami a felebarátodé!” (2Móz. 20:17)

A tizedik parancsolatot csak „Ne kívánd parancsolatnak” szoktuk nevezni.

A kívánság az a gondolat, amelyben az ember vágyik valakire vagy valamire. A kívánsághoz nagyon közel áll a bűn. A bűn egyenesen a lelki halálba vezet, azt pedig a testi leépülés előzi meg.

Hogyan lehet a bűn egyik előfeltétel, a helytelen kívánságokat felismerni magunkban? Isten segít Igéjével: „Mert belülről, az ember szívéből jönnek elő a gonosz gondolatok, paráznaságok, lopások, gyilkosságok, házasságtörések, kapzsiságok, gonoszságok; valamint csalás, kicsapongás, irigység, istenkáromlás, gőg, esztelenség. Ezek a gonoszságok mind belülről jönnek; s ezek teszik tisztátalanná az embert” (Mk. 7:21-23).

Hogyan fogan meg a kívánság a mi életünkben? Az első, amit észreveszünk, hogy felebarátunknak van valamije vagy valakije, ami – vagy aki – nekünk nincs. Hamarosan keserűség költözik szívünkbe az esetleges hiány miatt, és már tervezgethetjük is, hogy amit megláttunk, megkívántunk, meg is fogjuk szerezni, akármibe is kerül. Már csak a megfelelő alkalomra kell várni, – és „lecsapni!” (A média, a reklám szakma éppen erre épít!) Ez pedig nem kedves Isten előtt.

Minden ember szeret játszani, még idősebb korban is. Képzeljünk el egy dobókockát! Most pedig a „hátterét”, ahol játszanak vele! Az egyik mondjuk egy kaszinó, a másik otthon, a feleséggel, gyerekekkel egy társasjáték. Ugye így már nem gond jó döntést hozni? Isten meg akar oltalmazni bennünket a hamis cselekedetek-

től, hogy soha, még a legcsekélyebb kívánság se támadjon fel bennünk, amely Isten törvényei ellen indíthatna, mert a „kivitelezés” már Őt magát és felebarátunkat is sértené. A bűn következményeit már ismerjük: eltávolodunk Istentől, megfáradunk, meggyengülünk testileg, lelkileg egyaránt. Gyengülni kezd a bűnfelismerésünk és az ellenállásunk. Hamarosan bekövetkezik a lelki halál.

A bűnt csírájában kell eltaposni. A kiegyensúlyozott keresztyén életvitelhez Isten mindennel megajándékoz bennünket a kellő időben, amiről Ő úgy gondolja, hogy jó nekünk.

Azok az emberek, akik mindenért hálát tudnak adni, nem kívánják azt, ami a felebaráté. Ezzel szemben a kísértő célja az, hogy a hálaadást megakadályozza! Itt lép be a „kívánjuk, de nem akarjuk” gondolat, amelynek következtében lelki harcot kell folytatnunk önmagunkban. Gyűlölünk kell minden bűnt, és szeretni azt, ami Isten akaratával megegyezik. Ez nem kevés gyötrődéssel jár. Ha sikerül győznünk, már nem is kívánjuk azt, ami Istentől idegen. Hogy melyek ezek a cselekedetek, megtudhatjuk az előző kilenc parancsolatból!

Vannak még úgynevezett „vámentes” gondolataink is, amelyek felmerülnek ugyan, de nem készítenek cselekedetre. „A tévedéseket ki veheti észre? Titkos bűnök miatt ne büntess meg!” (Zsolt. 19:13).

Akadnak „maguktól támadó” kívánságaink is. Ezekről nem tehetünk. Ezen kívül vannak még dédelgetett kívánságok, amelyekhez kitartóan ragaszkodunk. Hála Istennek, minden hívő embernek vannak helyes kívánságai is, amelyek összefüggésben vannak a következőkkel: éhség, szomjúság, szerelem, család, gyermek.

Létezik még vágyódás Isten után is, és az is igaz, hogy Isten megáldja a szorgalmas embereket.

A Filippi 4:8-ban a helyes kívánságok himnuszát olvashatjuk: „Egyébként pedig, testvéreim, ami igaz, ami tisztességes, ami igazságos, ami tiszta, ami szeretetreméltó, ami jó hírű, ha valami nemes és dicséretes, azt vegyétek figyelembe!”

Végezetül a Heidelbergi Káté 113., 114. és 115. kérdés-feleletét idézném:

– Mit tilt meg a X. parancsolat?

– Azt, hogy soha még a legcsekélyebb kívánság se támadjon fel szívünkben Istennek egy parancsolata ellen sem, hanem állandóan gyűlöljünk minden bűnt és szeressük azt, ami Isten akaratával egyező.

– Megtarthatják-e tökéletesen mindezeket a parancsolatokat azok, akik Istenhez megtértek?

– Nem; még a legszentebb életű emberekben is, míg a földi életben vannak, csak csekély kezdetei vannak meg ennek az engedelmességnek, úgy azonban, hogy komoly elszánással kezdenek el Istennek nemcsak némely, hanem minden parancsolata szerint élni.

– Miért hirdetteti hát Isten olyan szigorúan a tíz parancsolatot, ha azokat ebben az életben senki meg nem tartja?

– Először azért, hogy bűnös természetünket egész életünk folyamán egyre jobban megismerjük és annál nagyobb vágyódással keressük Krisztusban bűneink bocsánatát és az igazságot (megigazulást). Továbbá, hogy folytonosan azon legyünk és Istentől az Ő Szentlelkének segédelmét is kérjük ahhoz, hogy egyre inkább megújuljunk Isten hasonlatosságára, míg e földi élet után el nem érjük a tökéletes végcélját.”

Szeretettel közreadja:
Orbán Tamás presbiter

Zenei jegyzet

Az elmúlt időszakban két nagyon szép, érdekes koncert hangzott el templomunkban.

Gálos Miklós, a fasori evangélikus templom kántora november 28-án játszott gyülekezetünk felújított orgonáján. A koncert két egységből állt – egy barokk és egy romantikus részből – amelyet rövid áhítat kötött össze. Az összes műsorszám az „aproság” fogalmára fűzhető fel. Bach, Liszt, Cezar Frank darabjai rövid ötleteket, hangulatokat, témákat dolgoznak fel. Akik eljöttek, könnyen élvezhető, érthető, jókedvű zenét hallhattak, feszültségmentes, meleg hangulatú egy órát kaptak ajándékba, s vihettek haza.

A első koncertet az általunk már ismert All the Ages kamaraegyüttes adta, kiegészülve a Los Gringos latin zenét játszó együttesel. Két egyházi művet, Dvorak és Ramirez egy-egy miséjét énekelték. Mindkét mű igazi csemege. A Dvorak-mű igen ritkán hallható, latin misét sem játszanak naponta. Izgalmas, lüktető zenéket hoztak nekünk, fergeteges hangulatot teremtve!

Kedves Testvérek! A koncertszervezők nevében értetlenül állok az előtt, hogy gyülekezetünkben alig néhányan jelennek meg ezeken a koncerteken. Az előadók kiválasztásában mindig a legmagasabb színvonalra törekszünk. Nem egy olyan művész fordult meg nálunk, akik nem-hogy Magyarország, hanem a világ élvonalába tartoznak! Koncertjeikért pl. a MüPa-ban akár tízezer forintos jegyeket is elkérnek. Ide ingyenes a belépés. Nemcsak a fellépők jóindulatával élünk vissza, hanem magunkat is nagy lehetőségektől fosztjuk meg, ha távol maradunk!

Szűcsné Aczél Júlia
presbiter

Mire indíthat Isten szeretete?

Beszélgetés Gyügyeiné Tamás Viktóriával

Gyülekezetünkben – a presbitérium létszámának csökkenése miatt – időközi presbiterválasztás volt ez év októberében. Három új presbitert választottunk, egyikükkel, Gyügyeiné Tamás Viktóriával beszélgettünk.

– *Hogy fogadtad a felkérést a presbiteri tisztségre?*

– A jelölést örömmel fogadtam, megtiszteltetés számomra, hogy a gyülekezetben végzett munkával is Istent szolgálhatom.

– *Milyen szolgálataid vannak a gyülekezetben?*

– Ahol szükség van rám, ott segítek, ha kell, az iratterjesztésben vagy a házigazda szolgálatban. Szeretnénk a gyülekezetben újraindítani az egyházfenntartói járulék szedését, én készítem az ehhez szükséges névsort. Gyülekezetünk alapítványában mint kuratóriumi tag veszek részt, és pályázati lehetőségek után kutatok pl. táborozáshoz.

– *Mesélj egy kicsit a családról, munkádrol!*

– Gyermekként vesztettem el édesapámat, özvegy édesanyám nevelt fel. Tőle nagyon sok szeretetet, útmutatást és hitet kaptam. Sajnos már ő sincs velünk. 3 vérszerinti gyermekünk mellett még 10 gyermeket sikerült felnevelnünk, és útnak indítani a nagybetűs életbe. A gyermekvédelemben dolgozom, mint hivatásos nevelőszülő, 1992 óta. Hiszem, hogy a mi Urunk bízta rám ezeket a gyerekeket, akiknek hiányzott a családi otthon és a szülői szeretet! Ezzel kárpótolt, amiért én egykeként és apát nélkülözve nőttem fel. Természetesen Ő adott hozzá erőt, jókedvet és kitartást, hogy el tudjam látni ezt a nehéz, de szép feladatot. Gyermekeim közül többen járnak a gyülekezetbe. Barbara és Klarissza az idei évben konfirmáltak, a legkisebbet, Edét pedig júniusban kereszteltük.

– *Férjedet, Gyügyei Attilát sokan ismerik nemcsak a gyülekezetben, hanem egész Zuglóban, hiszen önkormányzati képviselő és egyházügyi tanácsos. Mindkettőtöknek sok munkája, feladata van. Hogyan tudjátok ezeket összeegyeztetni?*

– Isten olyan társat adott nekem, akivel mindenben kiegészítjük egymást. 30 év házasság után egymás gondolatait is ismerjük.

Munkamegosztásunk nagyon jól működik, bár hagyománytisztelők vagyunk és vannak női és férfimunkák, olykor azonban ezeket fel lehet és kell cserélni. A férjem is meg tudja főzni az ételt, jómagam pedig ügyesen boldogulok a fűróval és a kalapáccsal. Attilát segítem az önkormányzati munkájában is, igyekszem most több terhet levenni a válláról, mivel pár hete egy kis szívritmuszavarral kórházba került.

– *Van kedves Igéd? Milyen meghatározó hitbeli élményt osztanál meg az olvasókkal?*

– „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszerűen Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn. 3:16). Isten cselekvő és hatékony szeretete választ vár. Az én válaszom a hitem. Bízom Jézusban és jó nekem, hogy olyan Istent szerethetek, aki annyi mindennel megajándékozott!

– *Hogyan készültök a karácsonyra? Mit jelent Neked a karácsony?*

– Karácsonykor összegyűlik a család, olyankor legalább tizenötven vagy még többen ülünk körül az asztalt. A hangsúly az együttlét öröme van. Szeretem magam elé képzelni a csendes, egyszerű betlehemi barlangot, benne a kis Jézust, Máriát és Józsefet, a pásztorokat. Nem voltak ott világunk fényűző csodái, ott voltak ők egymásnak. Ez Isten ajándéka, áldása. Számomra ez a karácsony üzenete: a boldogság bennem van, és ezt ajándékozhatom Isten nevében társamnak, gyermekeimnek, mindenkinek. Ezt kell tennem, hiszen erre születtem.

– *Köszönöm a beszélgetést!*

Hösné Buda Ágnes
presbiter

Változnak az idők, s változunk velük mi is

Amikor néhány évvel ezelőtt Szűcs Tamarát megismertük, mosolygós, udvarias, ám hallgatag teremtés volt. Most, hogy személyesen hívogatott minket a reformációról az ifjúságnak szóló délutánra, örömmel és kíváncsisággal érkeztünk.

Éneklés és imádkozás után Szőke Noéminek jutott a nehéz feladat, hogy megismertesse a gyerekekkel a reformáció fogalmát, mozgalmát.

Hogyan lehet 500 évvel ezelőtti gondolatot közel vinni a ma gyermekeéhez? Találó szemléltetés volt a nyakkendő csomójának kibontása, újrakötése. Világosan meg lehetett érteni és jegyezni, mi a **reformáció** jelentése: **egy korábbi állapothoz való visszatérés**.

A reformáció közvetlen kiváltó oka a 15. században az úgynevezett búcsúcédulákkal való visszaélés volt. Ezeket a papírokat X. Leó pápa adta ki, hogy a bevételeiből befejezze a római Szt. Péter bazilikát, ebből a pénzből törlesztette adósságait is. A búcsúcédulák vásárlásával bűnbocsánatot lehetett nyerni. (Kaptunk egyet a kezünkbe. Vártuk a megkönnyebbülést bűneink bocsánata okán. Hiába.) Néhány szerzetes úgy árulta ezeket a cédulákat, mint egy vásári kofa. Luther ezt élesen elítélte és heves tiltakozást váltott ki belőle. A Biblia alapos tanulmányozása után leírta, majd kiszégezte a híres 95 tételét a wittenbergi vártemplom kapujára, és ezzel akarva-akaratlanul elindította a reformáció mozgalmát. A gondolat alapja a Szentíráshoz való visszatérés volt. A Reformált egyház mindig megújulni tartozik (tudniillik Istennek tartozik), *mégpedig a Szentírás alapján*. Megigazulni, bűnbocsánatot nyerni nem búcsúcédulák által, hanem Krisztus által, kegyelemből lehet.

Egyedül hit által, egyedül a Szentírásból, egyedül Krisztustól, egyedül kegyelemből – ez a reformáció üzenete.

Változnak az idők, s változunk velük mi is.

Zenés játék következett: elhangzó dallamok közül kellett felismerni, melyik volt a 15. században világi, és melyik volt egyházi zene. Nem volt könnyű feladat!

Meg kell említeni a zenészeket, hálás köszönet jár az előadásért Bálint Gábornak (cselló), Kimmel Tamásnak (harsona), Szűcs Tamarának (harsona), Bolgár Botondnak (kürt), Szűcs Dánielnek (trombita) és Kormos Balásznak (gitár). Kormos Balázs később is megörvendeztetett bennünket klasszikus gitárjátékával.

Luther Márton életéről Szűcs Tamara beszélt. Nehéz ebből a fordulat, kalandos, gazdag életből kiragadni a fontos eseményeket! Luther jogásznak tanult, ám egy

villámcsapás, amely a közelében csapott a földbe, megváltoztatta az életét: a család tiltása ellenére ágostonrendi szerzetesnek állt. Nagy felismerését Pál apostol római-beliekhez írt levelének tanulmányozása közben tette. Megvilágosodott előtte, hogy az ember csakis kizárólag Isten kegyelméből igazulhat meg, nem pedig jócselekedetek által. Gondolatait **1517. október 31-én** – hogy vitára bocsássa – kiszégezte a wittenbergi vártemplom kapujára. Ezt a napot tartjuk a reformáció ünnepének.

Luther azt remélte, hogy a tételei nyomán kialakuló beszélgetésekben megszüntethetők a nézeteltérések, visszaélések. Ehelyett a pápa birodalmi átokkal sújtotta: bárki, bárhol, bármikor büntetés nélkül megölhette. Luthert barátja, a szász választófejedelem – hogy mentse életét – elrabolta és Wartburg várába zárta. Luther itt fordította németre a Bibliát. A várat egy év múlva elhagyhatta, de a birodalmi átkot kiterjesztették követőire is.

Az 1529-es speyeri birodalmi gyűlésen Ferdinánd főherceg megerősítette a tételek terjesztésének tilalmát, amire a protestáns fejedelmek írásban tiltakozást nyújtottak be: „(...) így *protestálunk és ezennel nyilvánosan tanúsítjuk Isten, egyetlen teremtőnk, megtartónk, megváltónk és üdvözítőnk előtt, (...) hogy (...) az Isten, az ő szent Igéje, mindannyiunk lelki üdve és jó lelkiismerete elleni dolgokat (...) megalapozott okokból semmisnek és nem kötelezőnek tartjuk*” – írták.

Így vagyunk mi **protestánsok**: Isten és az Ő szent Igéje, az Evangélium mellett tanúskodók.

A lendületes, érdekes, vidám előadás után megnézhetünk egy kiállítást különféle nyelvű és kiadású Bibliákból, és a református egyház jelképeiről.

Játék következett újra: csapatok alakultak, kérdőívet kaptunk. Mindenki jól figyelt, mert szinte hiba nélkül töltötték ki a csapatok.

A következő feladat az volt, hogy el kellett mutogatni egy-egy mondatot Luther Asztali beszélgetések című művéből – nehéz dolog volt, ötletes, bátor megoldások születtek. Eredményhirdetés után mindenki kapott ajándékot – vesztese nem volt a délutánnak.

Azon a napon láthattuk, az idővel Szűcs Tamara mivé változott.

Felszabadult örömben vittük magunkkal haza a reformáció üzenetét, örökségét: Isten ma is mindenkit belső reformációra, „újrakötésre” sarkall!

Változnak az idők, s változunk velük mi is.

További debreceni emlékeim

Életem első felének jó részét Debrecenben töltöttem, de azóta is gyakran vagyok látogatója városomnak. Ezúttal a Református Kollégiumról szeretnék mesélni testvéreimnek.

A Kollégium országunk egyik legismertebb oktatási intézménye, már a reformáció meghonosodásakor, 1538-ban is létesült itt iskola, amely azóta is folyamatosan működik. A magyar szellemi élet számos kiválósága (Csokonai, Fazekas, Arany, Kölcsey, Móricz stb.) tanult vagy tanított falai között. Az intézmény a város centrumában található, a Nagytemplom mögötti területen. Előtte ligetes park, ún. Emlékkert terül el Bocskay István szobrával és a gályarabok emlékművével.

A főépületet a gyülekezetek és jótétevők adakozásából építették 1803 és 1816 között, klasszicista stílusban, Péchy Mihály tervei alapján. A Péchy-féle főfrontot a régi épületrészek lebontása után, 1870-1874 között Vasél Alajos tervei szerint körbeépítették. Vasél igazodott Péchy stílusához, ám az oldalszárnyakon függőleges tagolást nem alkalmazott, s ezért azok a valóságosnál hosszabbnak tűnnek. A méltóságos nyugalmat árasztó homlokzatot féloszlopok tagolják, a Nagytemplom építészeti elemeivel egyezően.

A belső tér leghíresebb része az Oratórium, amely nemcsak hitéletünkben, de a nemzeti politikában is nagy szerepet játszott. Másik nevezetessége a Nagykönyvtár és a múzeum, amely számos ősnymtatványt tartalmaz. Ezt díszítik Gáborjáni Szabó Kálmán hajdani kollégiumi életet megjelenítő freskói. A Kollégium hátsó traktusa később épült, itt található a díszterem, a levéltár, a református Hittudományi Akadémia. A timpanonján olvasható fel-

irat: „Orando et laborando” (Imádkozva-munkálkodva) ma is érvényes jelmondatunk.

A Kollégium diákjai nagy szerepet játszottak a református zenei életben (itt működött és működik ma is a nevezetes debreceni Kántus), de a város civil életében is. A tanítványok többsége a Tiszántúl egyszerű fiai közül kerültek ki. Ismereteik megszerzését gyakran külföldön folytatták, majd onnan hazatérve a nép közé tértek vissza, s terjesztették gazdag szellemi kincseiket. Munkájuk nyomán

falusi iskolák, magyar nyomdák létesültek, és magyar nyelven szólalhatott meg Isten Igéje.

A Kollégiumot minden időben népünk áldozatkészsége tartotta fenn, ezért szolgálhatta és szolgálja ma is az egyetemes emberi művelődést és haladást.

*Dr. Kovács László
presbiter*

A szerző forrásként saját élményeit, tanulmányait, valamint Bényei Miklós munkáját használta fel.

*„Mily szépek a hegyeken az örömondónak lábai,
a ki békességet hirdet, jót mond,
szabadulást hirdet, a ki ezt mondja Sionnak:
Uralkodik a te Istened!”*

(Ézs. 52:7)

Tíz év örömondás

Kedves Testvérek!

Idén karácsonykor Jézus Krisztus születése mellett egy másik, csupán a zuglói gyülekezet számára jelentős születésnapot is ünnepelünk: immáron tíz éves az újraindított Örömondó!

Talán érthető a szerkesztő elfogódottsága és büszkesége ebben a pillanatban, hiszen egy hosszú évtizede fejlődik már az egykor kicsiny csiraként indított kezdemény, és – Isten kegyelméből – lassan fiatal fává sarjad.

Hadd köszönjem meg névszerint Fodor Csabának, hogy egykor megálmodta és elindította, illetve Kiss Csillának, hogy újraélesztette gyülekezeti lapunkat; név nélkül pedig mindannak a sok-sok testvéremnek, akik írásukkal, imádságukkal vagy bármilyen formában felajánlott adományukkal szolgálták az Evangélium ilyen módon való terjesztését!

Végül pedig, de mindenek felett köszönöm Istennek, hogy az Örömondó számára megadta és megadja továbbra is a növekedést!

*Clement Anita
szerkesztő*

REJTVÉNY FELNŐTTEBBEKNEK: Karácsonyi keresgető

Az alábbi betűdobozban szavak rejtőznek vízszintesen balról jobbra és jobbról balra, illetve függőlegesen és átlósan fentről lefelé és letről felfelé. Az alább felsorolt bibliai fogalmakat kihúzva az ábrából, a maradék betűkből egy új, két idegennyelvű szóból álló fogalmat kaphatunk. Ennek **magyar jelentése a megfejtés**, amelyet **2011. február 27-ig** kérünk bedobni az Örömmondó-ládába, vagy eljuttatni a szerkesztőkhöz. A helyest megfejtést beküldők egyike továbbra is nyereményben részesül!

C	J	A	I	G	A	D	I	M	A	T
I	S	Ó	E	V	H	A	L	Á	L	Ü
E	G	O	S	K	Ő	S	N	T	T	R
I	A	E	D	Á	É	E	R	Ő	É	E
G	M	É	U	A	G	B	Ú	S	R	L
É	D	A	G	I	O	H	Á	L	A	E
S	Z	E	R	E	T	E	T	T	Ú	M
Ü	B	Ü	N	M	T	I	H	I	J	N
H	L	É	L	E	K	I	J	A	B	Ú

*baj, béke, bűn,
csoda, erő, Ég, Ég,
halál, hála, hit,
hűség, Ige, Ige, iga,
iga, ima, ima, jóság,
lélek, lét, mag,
ős, seb, szeretet,
türelem, új, új, úr,
úr, út*

FELHÍVÁS

2009 szeptemberében megkezdett gyülekezeti tag-nyilvántartásunk számítógépes adatfeldolgozása tovább folytatódik. A Lelkeszi Hivatalban továbbra is várjuk a testvéreket, hogy a rendelkezésre álló adatlapon kérhessék felvételüket a nyilvántartásba. Ez azért is fontos, mert a 2011-es évben egyházközségünkben tisztújítás lesz. Az új tisztségviselők megválasztásában csak azok vehetnek részt, akik a 2010-es évben megújították egyháztagságukat, nevesített tetszés szerinti adományukat befizették, és kitöltötték, valamint leadták az adatlapot.

Adatnyilvántartásra azért is szükségünk van, hogy a tervezett programokat a különböző korosztályoknak megfelelően tudjuk megszervezni, valamint beindulhasson ismét a járulékszedési szolgálat.

Az adatszolgáltatás önkéntes, adataikat bizalmasan kezeljük, és biztonságosan tároljuk.

•••

Tájékoztatjuk gyülekezetünket, hogy Isten kegyelméből újra működik alapítványunk: a Zuglói Református Hitélet Alapítvány. Célja, hogy támogassa a hitok-

tatásban részt vevő gyermekek és a konfirmált fiatalok hitmélyítő programjait eseti szociális támogatással is, valamint segítse a gyülekezethez tartozó magányos idősök szociális gondozását. A kuratórium tagjai: dr. Nagy Gábor István, dr. Bereczky Ildikó, Hős Levente, Gyügyeiné Tamás Viktória és Tóth Éva.

Hogy gyarapíthassuk vagyónunkat, kérjük a kedves testvéreket, támogassák adományaikkal alapítványunkat! Befizetéseikről természetesen adóigazolást állítunk ki.

Kérjük, hogy az adóév végén gondoljanak ránk és kérjék a Lelkeszi Hivatalban az 1%-ra vonatkozó nyomtatványt!

A jókedvű adakozót szereti az Isten. „Van, aki bőven osztogat, mégis gyarapszik, más meg szűken méri járandóságát, mégis ínségbe jut” (Péld. 11:24).

A Zuglói Református Hitélet Alapítvány
számlaszáma:

11707024-20406594-00000000

KEDVES GYEREKEK!

Az itt látható képről a rajzoló – miért, miért nem, ki tudja, – hagyta a színeket. De a karácsony eseménye nem olvadhat bele a szürke hétköznapok közé! Kérlek, színesítsék ki az ünnep nagyságához méltóan!

Vidám színekben pompázó képeiteket kérjük, **2011. február 27-ig** dobjátok be az Örömondó-ládába, vagy adjátok oda hitoktatóitoknak.

Ne feledjétek: egy kis szerencsés „színes egyéniség” közületek ajándékot kap!

Kicsinyke fény

Gyülekezetünkben egy szép vasárnap délelőtt a gyermekeknek olvastam egy rövid, ám érdekes történetet. A világosságról szolt, amelyet egy picinyke fény adott az embereknek.

Íme a történet:

A „világ egyik sarkába” beférkőzött a komor, hátborzongató, áthatolhatatlan, hideg sötétség. Bénítóan áradt szerteszét, megfagyasztva maga körül mindent, ami akár csak egy kis meleget is adott. Ebben a nyomorúságban hirtelen feltűnt egy picinyke fénypont. Kicsi volt és gyengécske, de fénylett. Egy arra botladozó meg is jegyezte: – A vi-

lág végénél jobb helyet is kereshetnél volna, hallod-e!

– Miért? – rebegette a kis fény. – Világítok, mert fény vagyok. Nem azért világítok, mert el akarok érni valamit, hanem azért, mert ez boldoggá tesz...

A komor, hátborzongató, áthatolhatatlan, hideg sötétség ekkor fogcsikorgatva, minden hatalmas erejét bevetve támadt rá a kis fénypontra. Akárhogy is erőlködött azonban, tehetetlennek bizonyult a picinyke sugárral szemben!

Eddig a történet.

Gondoljunk bele, hogy fizikailag

lehetetlen egy világító fényforrást kikapcsolás vagy agresszív mozdulatok nélkül működésképtelenné tenni! Akármilyen kicsi helyen is világít, ott mindig világosság van, ameddig ki nem merül az energiaforrás.

Valamiképpen mi is hasonlítunk a történet szereplőjéhez. Vajon a sötétség foglyai vagyunk még? Vagy az arra járó emberre hasonlítunk, aki csak kérdezni tud? Kívánom, hogy legyünk inkább mi a kis fényforrás, akit a halál sem választhat el az életet adó energiaforrástól: Jézus Krisztustól!

Forrás: Kötőjeles történetek

Gyülekezeti hírek, események

Október 31-én a Bosnyák téri Evangélikus Templomban ökumenikus istentisztelet keretében ágostai hitvallású testvéreinkkel együtt adtunk hálát a reformáció áldásaiért, és könyörögtünk a megújulás csodájáért. Az eseményt a gyülekezetek énekkari szolgálata tette ünnepélyessé, ami közös úrvacsoraosztással zárult.

November 6-án a 11 év felettieket Reformációi Ifjúsági Napra vártuk. A reformáció négy alapítója mellett Luther Márton életét és szolgálatát idéztük fel, majd vendégművészeink segítségével a résztvevők betekintést nyerhettek a középkori Németország művészetébe és zenei világába.

November 14-én Isten kegyelméből egy év alatt immár negyedik alkalommal tartottunk csoportos felnőtt keresztelest és konfirmációt. Isten megerősítő kegyelmét kérjük hitvallást tett testvéreink életére!

November 28-án a Lónyay utcai Református Gimnázium növendékei szolgáltak adventi összeállítással.

November végén önkéntes testvéreink segítségével újra kezdtük a gyülekezet idős és beteg tagjainak szervezett látogatását. Isten áldását kérjük a szolgáltatók életére!

December 9-én Gaál János művész úr, egyházközségünk presbitere újabb festett alkotással örvendeztette meg a gyülekezetet. Az orgona homlokzatának két oldalát öltöztette fatáblás virágdíszbe, a hozzánk érkezők így két újabb igei üzenettel gazdagodhatnak. Az alkotást hálásan köszönjük, imádságos szeretettel megújuló erőt kérünk Gaál János testvérünk számára!

December 19-én több eseményre is készülünk. A 10 órás istentiszteleten a templom külső felújításáért adunk hálát, valamint az időseket köszöntjük, akiket egy-egy szeretet-csomaggal szeretnénk megajándékozni. Délután 15 órától az óvodásokat és az alsós kisdíjakokat adventi foglalkoztató délutánra várjuk nagy szeretettel.

2011. január 9-én a 10 órás istentiszteleten Bartha József holtmarosi lelképásztor, az Erdélyi Wass Albert Alapítvány elnöke hirdeti Isten Igéjét. Délután a Kassai-téri emlékműnél ökumenikus megemlékezés lesz.

Január második hetében kezdődik a felnőtt keresztségre és konfirmációra jelentkezők újabb felkészítése.

Állandó gyülekezeti alkalmaink:

KEDD

- 17.00 – Felnőtt bibliaóra
- 18.00 – Fiatal Felnőttek Köre (páratlan héten)

SZERDA

- 9.30 – 11.00 – Báránycsok Köre (a hónap 1. és 3. szerdáján)
- 16.00 – 18.00 – Lelkigondozói fogadóóra (bejelentkezéssel)

CSÜTÖRTÖK

- 17.30 – Imaközösség
- 18.00 – Hétköznapi istentisztelet

PÉNTEK

- 16.30 – Korosztályos konfirmációs előkészítő*
- 17.00 – Ifjúsági bibliaóra

VASÁRNAP

- 8.00 – Istentisztelet
- 9.00 – Énekkari próba
- 10.00 – Istentisztelet
- 16.00 – Házaskör (kéthetente)

Felnőtt konfirmációs előkészítő*: egyénileg, heti 1 órában.

Istentiszteletek rendje a karácsonyi ünnepkörben:

December 20–23. – Bűnbánati istentiszteletek a gyülekezeti teremben, 18.00 órától

December 24. – 15.00 – Családi istentisztelet a gyermekek szolgálatával

December 25. – 8.00 és 10.00 – Úrvacsorás ünnepi istentisztelet

December 26. – 10.00 – Úrvacsorás istentisztelet

December 31. – 17.00 – Óévi hálaadás

Január 1. – 10.00 – Újévi úrvacsorás istentisztelet

Január 2. – 8.00 és 10.00 – vasárnapi istentisztelet

Hivatali fogadóórák:

Hétfő – Zárva

Kedd – 9.00 – 12.00

Szerda – 9.00 – 12.00

Csütörtök – 16.00 – 18.00

Péntek – 10.00 – 12.00

Pénztári órák:

Csütörtök – 16.30 – 18.00

Vasárnap – 9.00 – 13.00

ÖRÖMMONDÓ

A ZUGLÓI REFORMÁTUS GYÜLEKEZET LAPJA

Megjelenik 500 példányban

Kiadja: Budapest-Zuglói Református Egyházközség
1145 Budapest, Róna u. 197-199.

Lelkészi hivatal:

1149 Budapest, Limanova tér 9-11. Tel./Fax: 251-3447

e-mail: zuglo@parokia.hu

web: <http://www.parokia.hu/lap/orommondo/>

Felelős kiadó: Szőke János lelképásztor

Felelős szerkesztő: Hős Levente

A szerkesztőbizottság tagjai:

Szőke Noémi, Szűcsné Aczél Júlia, Clement Anita

Tördelő: Schmidt Péter

Készült a Közok Kft. nyomdaüzemében